

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

ze skargi uczestnika postępowania A. K.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 15 września 2004 r., sygn. akt I Ca (...)

w sprawie z wniosku J. T. i M. T.

przy uczestnictwie A. O., A. K., Z. L., H. M. i Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddział Terenowy w O.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2008 r.,

zażalenia uczestnika postępowania A. K. na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 3 czerwca 2008 r., sygn. akt I Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2008 r. Sąd Okręgowy w S. odrzucił skargę o wznowienie postępowania uczestnika A. K. Została ona złożona w dniu 6 maja 2008 r. (data stempla pocztowego) w sprawie zakończony prawomocnym postanowieniem wydanym przez ten Sąd w dniu 15 września 2004 r.

Skarżący powołał się w skardze na pismo Urzędu Wojewódzkiego w B. opatrzone datą 22 sierpnia 2006 r. Treść pisma miała stanowić podstawę do wznowienia postępowania, a jako podstawę prawną powołał art. 403 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy uznał, że skarga została złożona po upływie terminie do jej wniesienia. Skarżący o istnieniu tego pisma, a tym samym o podstawie wznowienia postępowania, dowiedział się w sierpniu 2006 r., a skarga została wniesiona dopiero w maju 2008 r. Z tej przyczyny Sąd, zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c. i 410 § 1 k.p.c., skargę, jako spóźnioną, odrzucił.

Zażalenie na postanowienie wniósł uczestnik postępowania, zarzucając naruszenie art. 410 § 1 k.p.c., 403 § 2 k.p.c. i 200 § 3 k.p.c. Skarżący zarzucał, że skargę wniósł w dniu 25 października 2006 r., zachowując termin do jej wniesienia. Skarga została co prawda wniesiona błędnie do niewłaściwego Sądu, to jest do Sądu Rejonowego w G., jednak ten Sąd powinien bezzwłocznie przesłać ją do Sądu Okręgowego, co pozwoliłoby uznać, że termin został dochowany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Jak stanowi art. 407 § 1 k.p.c. skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy.

Zasadnicze znaczenie dla oceny dochowania terminu do wniesienia skargi ma zatem ustalenie, w jakiej dacie skarżący dowiedział się o podstawie wznowienia i w jakiej dacie wniósł skargę o wznowienie postępowania. Uczestnik w zażaleniu podnosił, że skargę o wznowienie postępowania wniósł w innym terminie, niż ustalił to Sąd Okręgowy.

Wbrew jednak podnoszonym zarzutom, w aktach sprawy znajduje się skarga o wznowienie postępowania, opatrzona datą 3 maja 2008 r., która została przesłana do Sądu Okręgowego w S. przesyłką nadaną przez skarżącego w urzędzie pocztowym dnia 6 maja 2008 r. Nie była więc to skarga z dnia 24 października 2006 r., na którą powołał się w zażaleniu skarżący.

Nie można wykluczyć, że taka skarga też została złożona i zapoczątkowała postępowanie w tym przedmiocie wznowienia postępowania. Jest to jednak inne postępowanie, co do którego nie orzekał Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. postanowił jak w sentencji.